

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 410/2021

21.04.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и ББ, због кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 4. у вези става 1. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених, адвоката Јовице Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 37/20 од 07.10.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1029/21 од 01.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Јовице Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 37/20 од 07.10.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1029/21 од 01.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 37/20 од 07.10.2021. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због по једног кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 4. у вези става 1. КЗ за које им је суд изрекао условне осуде тако што је окривљеном АА утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, а окривљеном ББ казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци и истовремено одредио да се утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени, сваки понаособ, у року проверавања од по 3 (три) године од дана правноснажности пресуде, не учине нова кривична дела. На основу члана 91. и 92. КЗ од окривљеног АА одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 1.000.815,00 динара, а од окривљеног ББ новац у износу од 1.205.999,00 динара, које износе су дужни да уплате у корист буџета Републике Србије у року од једне године од дана правноснажности пресуде. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка ближе одређених у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1029/21 од 01.03.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције и браниоца окривљених АА и ББ, а пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције КПо4 37/20 од 07.10.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Јовица Ковачевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљене ослободити од оптужби или да побијане пресуде у целини укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Јовица Ковачевић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да кривична дела за која се окривљени гоне нису кривична дела.

Према наводима захтева, кривично дело недозвољена трговина из члана 234. став 4. у вези става 1. КЗ је дело са бланкетном диспозицијом. Услови за бављење трговином регулисани су посебним материјалноправним прописом – Законом о трговини, па је суд, по мишљењу браниоца, у изреци или образложењу пресуде морао да наведе конкретне одредбе Закона о трговини из којих је утврдио који су услови за бављење трговином и да образложи из ког разлога окривљени нису могли да се баве трговином, што суд није учинио, па су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Кривично дело недозвољена трговина из члана 243. став 1. КЗ, према одредабама Кривичног законика који је важио у време извршења кривичног дела („Службени гласник РС“, бр.85/05 од 06.10.2005. године), чини онај ко немајући овлашћења за трговину, набави робу или друге предмете у већој вредности у сврху продаје, или ко се неовлашћено и у већем обиму бави трговином или посредовањем у трговини или се бави заступањем организација у унутрашњем или спољнотрговинском промету робе и услуга. Тежи облик овог кривичног дела из става 4. постоји ако је учинилац дела из става 1. до 3. овог члана организовао мрежу препродаваца или посредника или је постигао имовинску корист која прелази износ од 450.000,00 динара.

Из изреке побијане првостепене пресуде, произлази да су окривљени АА и окривљени ББ у временском периоду од 19.03.2010. године до 13.01.2014. године, у ..., у стању урачунљивости, свесни својих дела и њихове забрањености, чија извршења су хтели, неовлашћено и у већем обиму бавили трговином и то купопродајом половних путничких моторних возила, која су у више наврата набавили и увозили из Републике Италије у Републику Србију где су их продавали физичким лицима, што је уз опис путничких моторних возила, њихову вредност са царинским дажбинама и порезима и продајну цену наведено у изреци пресуде, на који начин је окривљени АА постигао

имовинску корист у износу од 1.000.815,00 динара, а окривљени ББ имовинску корист у износу од 1.205.999,00 динара.

У конкретном случају, према налажењу Врховног касационог суда, у изреци наведене пресуде, поред субјективних елемената кривичног дела, описана је и радња извршења као објективни елемент овог кривичног дела односно да се сваки од окривљених понаособ неовлашћено бавио трговином у већем обиму и то тако што су обојица неовлашћено набављала и увозили путничка моторна возила из Републике Италије у Републику Србију где су их продавали физичким лицима, на који начин је сваки од окривљених прибавио имовинску корист у износу који прелази 450.000,00 динара. Из овако описаних радњи, чији објекат је у сваком поједином случају јасно одређен и описан, и то у погледу окривљеног АА за десет неовлашћених продаја путничких моторних возила, а у погледу окривљеног ББ за дванаест неовлашћених продаја, произлази да су исте предузимане континуирано, односно да се сваки од окривљених неовлашћено и у већем обиму бавио трговином путничких моторних возила. Обзиром да је у изреци пресуде радња извршења јасно описана у погледу оба окривљена и да је јасно да су исте предузимане неовлашћено, дакле без дозволе надлежног органа и регистрације за бављење трговином, то не стоје наводи браниоца да је, за постојање кривичног дела за која су оглашени кривим, у изреци било нужно навести одредбе Закона о трговини, јер се не ради о бланкетном кривичном делу. Појам „неовлашћено“ подразумева управо поступање противно законској обавези пријаве трговинске делатности и немање овлашћења за бављење трговином, па је то довољно за постојање законских обележја кривичног дела.

Описане радње, које су окривљени АА и ББ предузели, по оцени овог суда, садрже све субјективне и објективне елементе по једног кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 4. у вези става 1. КЗ, а како су то правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости њиховог браниоца, адвоката Јовице Ковачевића, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Јовице Ковачевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић